

**רע"פ 2916/17 - עיסא געאפרה נגד י"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה
בירושלים**

בבית המשפט העליון

רע"פ 2916/17

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט א' שהם
עיסא געאפרה

נ ג ד

המשיב:

י"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה בירושלים

בקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בירושלים, מיום 2.3.2017, בע"פ
7-17-02-46344, שנינתה על ידי כב' השופט ח' מרים
לומפ

בשם המבקש: עו"ד ויסאם גנאים

החלטה

1. לפני בקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ח' מרים לומפ), בע"פ 7-17-02-46344, מיום 2.3.2017. בגדרו של פסק הדיון, נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט פ' שטרק), בב"ש 11184/16, מיום 19.1.2017, אשר במסגרת נדחתה בקשתו של המבקש, לביטול צו הריסה מנחיי שהוצא כנגדו.

2. בהחלטתי מיום 30.3.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע צו הריסה, עד למתן החלטה בבקשת רשות ערעור זו.

עמוד 1

3. ביום 24.11.2016, חתום המשיב על צו הריסה מנהלי, בהתאם לסעיף 238(א) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), כנגד מבנה שהוקם על מקרקעין בן.צ. 223443/630012, ראש אל עמוד ירושלים, אשר תואר כמבנה הכלול קירות מגבס וקונסטרוקציית פח, עם רצפה מעץ וגג מ Fach גלי, בשטח של כ-60 מ"ר (להלן: צו הריסה). צו הריסה הודבק על גבי המבנה ביום 4.12.2016.

ה牒בוקש הגיע בקשה לביטולו של צו הריסה, לבית המשפט לעניינים מקומיים, אשר דחה את הבקשה, בהחלטתו מיום 19.1.2017. בית המשפט לעניינים מקומיים ציין בהחלטתו, כי צו הריסה נחתם בהתאם לתנאי סעיף 238א לחוק, ואין מדובר בעובדה מוגמרת. זאת, חוותה מהמבנה המיועד להריסת נבנה ללא היתר כדין; בנייתו טרם הסתיימה 60 יום לפני הגשת התצהיר שביבס צו הריסה; והוא לא היה מאוכלים 30 ימים לפני חתימתו של המנדס הוועדה על התזהיר. עוד קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, לאחר ששמע את עדותו של המנדס הוועדה, כי הטיעות לפיה הוא רשם בתצהיריו את שמו במקום של המפקח, אינה עולה לכדי פגם היורד לשורשו של עניין. בית המשפט לעניינים מקומיים קבע בנוסף, כי אין בטענותו של牒בוקש לפגם בתזהיר, כדי לעורר את חזקת התקינות המנהלית.

牒בוקש הגיע ערעור לבית המשפט המחויז, שנשב על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. ביום 2.3.2017 דחה בית המשפט המחויז את ערورو של牒בוקש, בקבועו כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. בית המשפט המחויז הדגיש, כי הביקורת השיפוטית על מתן צו הריסה מנהלי היא מצומצמת, וגם כאשר נפל פגם בהוצאה צו הריסה, יש לבחון את נפקותו, בהתאם לעקרונות דוקטרינת הבטולות היחסית. נקבע בנוסף, כי牒בוקש לא הוכיח קיומה של עילה חוקית או פסיקתית לביטול צו הריסה בעניינו, שעה שהמבנה הוקם ללא היתר בניה כדין, בנייתו לא הושלמה והוא לא היה בשימוש. בית המשפט המחויז הוסיף וכי טענת牒בוקש בדבר פגם בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת, נדחתה בבית המשפט לעניינים מקומיים על בסיס קביעות עובדות ומצאי מהימנות, וקבע כי אין מדובר בעניינו ב מקרה חריג שבו יש מקום להתרבות, על ידי ערכאת הערעור. בנוסף, בית המשפט המחויז לא מצא פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, ליתן אמון בעדותו של המנדס הוועדה, ממנה עולה כי מדובר בטיעות סופר, ובקביעתו כי אין מדובר בפגיעה שיש בו כדי להביא לבטולתו של הצו.

הבקשה לרשות ערעור ותגובה המשיבה

4. בבקשתו שלפניי, מישג牒בוקש על פסק דיןו של בית המשפט המחויז.牒בוקש חוזר על הטענה שהעליה בפני הערacasות הקודמות, אשר לקיומו של פגם בתזהירו של המנדס הוועדה. לטענותו של牒בוקש, גם זה בהליך הוצאה צו הריסה מלמד על כי הוצא "בהינך יד ולא הפעלת שיקול דעת מנהלי מצד הגורמים הממוניים" על ההליך, ועל כן, יש בעובדה זו כדי להביא לבטולתו של הוצאו ואין מקום להפעיל את דוקטרינת הבטולות היחסית. עוד טוען牒בוקש, כי חזקת התקינות המנהלית נסתרה, באמצעות ראיות "כבדות משקל", שהן מעבר לספק הריאיתי הדרושים לסתירת החזקה.

בתגובהו, טוען המשיב כי יש לדחות את הבקשה לרשות ערעור, בציינו כי טענותו של牒בוקש נדונו בפני שתערacasות, ובקשה אינה מעלה כל סוגיה משפטית החורגת מעניינו הפרטוי. עוד טוען, כי כפי שנקבע בערכאות הקודמות, מתקיימים בעניינו של牒בוקש התנאים להוצאה צו הריסה מנהלי. לגופה של הבקשה, טוען המשיב, כי טעות הדפוס

עמוד 2

שנפלה בתקה מהתובע מהנדס הוועדה, אינה מהוות פגם מהותי היורד לשורשו של עניין, וכי הגורמים שהו מעורבים בהוצאה צו ההחלטה, נחשפו למידע מהותי הנדרש, בכך לחייב את המשיב על צו ההחלטה.

דין והכרעה

5. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלוול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלת משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה התקף, החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים להלך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם לבקשת (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/17 בדור נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)). לאחר שעינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחה, נחיה דעתני כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורים. חרב ניסיונותיו של המבקש לענות על בקשתו בסות של שאלות משפטיות עקרוניות, הרי שהיא נוגעת, לאמיתו של דבר, לעניינו הפרטיא של המבקש, האattooth לא. בנוסף, טענות המבקש כבר הועלו, אחת לאחת, בפניו ערכאה הערעור, אשר התקה אליהן ודחתה אותן לגוףן, ומשכך, נראה כי הבקשה מהוות ניסיון לעורוך "מקצת שיפורים" לתוצאות הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התחמ"ת (14.11.2016)(להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)(להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת לדוחות את הבקשה.

6. לעומת זאת, אוסף בקצחה זאת. טענותיו של המבקש מושגות, הלכה למעשה, על קביעות שבעובדה, אשר נעשו על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים. זאת, שעה שידוע כי התרבות ערוכה בנסיבות מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדינונית, תעשה במקרים חריגים ומצוונים בלבד, לא כל שכן עת עסקינו בראשות ערעור "בגלוול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); עניין מקוריה; עניין א. סביח). קבוע בית משפט לעניינים מקומיים, לאחר שמיית העדויות ובחינת כלל הראיות שהוגשו לו, כי המבקש לא עומד בנטל המוטל עליו להוכיח דבר קיומו של פגם בשיקול הדעת של הרשות המוסמכת, היורד לשורשו של עניין, אשר מצדיק את ביטולו של צו ההחלטה. הנה תמים עם בית המשפט המחויז, בקבוקו כי אין מדובר במקרה חריג, בו תתערב ערוכת הערעור בקביעות מעין אלה של הערכאה הדינונית. עוד אוסף, כי לטעמי לא נפל פגם מהותי בתקהירו של מהנדס הוועדה, לאור עדותם בבית המשפט לעניינים מקומיים, ממנה עולה כי הוא הכיר את פרטיה המקורה ועיין בכלל המסתמכים הרלוונטיים, טרם שחתם על התקה.

7. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת. ההחלטה בדבר עיכוב הביצוע, מיום 30.3.2017, מתבטלת בזאת, וניתן לבצע את צו ההחלטה לאalter.

ניתנה היום, כ"ח בניסן התשע"ז (24.4.2017).